

Katedra i Zakład Chemii
Klinicznej i Diagnostyki
Laboratoryjnej

Wydział
Farmaceutyczny
z Oddziałem Medycyny
Laboratoryjnej
w Sosnowcu

41-200, Sosnowiec
ul. Jedności 8
www.sum.edu.pl

KIEROWNIK KATEDRY
prof. dr hab. n. med. Krystyna Olczyk
olczyk@sum.edu.pl

SEKRETARIAT
tel.: (+48 32) 364 11 50
fax: (+48 32) 364 11 57
chem_klin@sum.edu.pl

Ocena

dorobku naukowego, osiągnięcia naukowego oraz działalności dydaktycznej i organizacyjnej Pana dr n. farm. Ryszarda Tomasiuka, z związku z postępowaniem o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk medycznych, prowadzonym przez Radę Wydziału Nauk Biomedycznych i Kształcenia Podyplomowego Uniwersytetu Medycznego w Łodzi.

1. Dane biograficzne

Dr Ryszard Tomasiuk jest Absolwentem Wydziału Farmaceutycznego Śląskiej Akademii Medycznej (obecnie: Śląski Uniwersytet Medyczny w Katowicach), gdzie odbył studia, uzyskując w roku 1978 tytuł magistra farmacji, ze specjalnością analityka kliniczna. Po ukończeniu studiów rozpoczął pracę zawodową na stanowisku kierownika Pracowni Biochemii i Analityki Ogólnej, w Laboratorium Centralnym SPZOZ, w Mińsku Mazowieckim. Po czterech latach pracy w wymienionej placówce, podjął pracę w Dziale Diagnostyki Laboratoryjnej Szpitala Grochowskiego w Warszawie, na stanowisku asystenta, w ramach etatu dyżurowego w Pracowni Serologii Grup Krwi. W 1987 roku podjął pracę w dziale Diagnostyki Laboratoryjnej SPZOZ w Mińsku Mazowieckim, na stanowisku kierownika, kontynuując ją tam do chwili obecnej. W latach 2004 – 2006 pełnił dodatkowo, w wymiarze pół etatu, funkcję kierownika Pracowni Radioimmunologii w Zakładzie Medycyny Nuklearnej w Wojewódzkim Szpitalu Bródnowskim, w Warszawie, a począwszy od 2006 roku, rozpoczął w tym samym szpitalu, w Pracowni Immunochemii, Zakładu Diagnostyki Laboratoryjnej, pracę na stanowisku starszego asystenta, którą to kontynuuje do chwili obecnej. Przez blisko 20 lat (1979 – 1998) był Wykładowcą biochemii, analityki medycznej i hematologii, pełniąc jednocześnie funkcję Członka Komisji Egzaminacyjnej, w Medycznym Studium Zawodowym, prowadzącym szkolenie przyszłych techników analityki medycznej.

W 1988 roku uzyskał stopień naukowy doktora nauk farmaceutycznych, nadany uchwałą Rady Wydziału Farmaceutycznego, ówczesnej Akademii Medycznej w Łodzi, na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej, noszącej tytuł: „Aktywator plazminogenu nabłoniaka Guerin”, oraz po złożeniu wymaganych egzaminów. Promotorem rozprawy był Pan doc. dr hab. Ryszard Wierzbicki.

W roku 1981 Habilitant uzyskał pierwszy stopień specjalizacji z analityki klinicznej, zaś w 1996 roku – dyplom specjalisty drugiego stopnia w wymienionym wyżej zakresie. W dwa lata później nabył uprawnienia do oceny badań cytologicznych, uzyskane w Instytucie Położnictwa i Chorób Kobięcych Akademii Medycznej w Białymstoku.

2. Ocena dorobku naukowego

Naukowe i zawodowe zainteresowania Habilitanta zdeterminowane zostały kierunkiem ukończonych studiów, w tym – szczególnie ich specjalnością. Rozwijana w trakcie studiów wiedza stała się podstawą realizowanej w późniejszych latach tematyki naukowo-badawczej z zakresu diagnostyki laboratoryjnej, będąc wyrazem kooperacji z licznymi zespołami badawczymi, związanymi z kliniką, co dawało nie tylko dostęp do materiału biologicznego, lecz także i analizy klinicznej danych, dotyczących osób chorych, czy też sposobność do dyskusji na temat powiązania wyników badań laboratoryjnych z patomechanizmem ocenianych schorzeń i ich obrazem klinicznym.

Jak wynika z autoreferatu Habilitanta oraz analizy spisu publikacji, zainteresowania naukowe Kandydata obejmowały na przestrzeni lat zagadnienia dotyczące zaburzeń hemostazy, patobiochemii zespołu jelita nadwrażliwego, zaburzeń metabolizmu żelaza w przebiegu choroby Alzheimera, czy biologicznej roli i znaczenia NT-pro CNP jako biomarkera w różnych jednostkach chorobowych. Ponadto, w dorobku naukowym Kandydata znajdują się publikacje, nie stanowiące zwartej grupy tematycznej, a dotyczące zaburzeń hormonalnych u osób z chorobą Parkinsona; predykcyjnego znaczenia wybranych białek w przebiegu udaru niedokrwienego mózgu; czy też patomechanizmu zespołu metabolicznego. Wyniki badań Habilitanta znalazły swoje odzwierciedlenie zarówno w Jego pracy doktorskiej oraz w późniejszych publikacjach i komunikatach konferencyjnych.

Analiza autoreferatu Kandydata wskazała na dość dużą, bowiem kilkunastoletnią przerwę w Jego aktywności publikacyjnej, jaka wystąpiła pomiędzy okresem opublikowania prac, powstałych bezpośrednio po uzyskaniu stopnia doktora, a opublikowaniem tych, które złożyły się na poszczególne cykle badanych zagadnień, lub też stały się przedmiotem osiągnięcia habilitacyjnego. Zwrócić należy jednak uwagę, iż począwszy od roku 2005, z przerwą przypadającą na rok 2006, zaś potem począwszy od roku 2007, corocznie, aż do roku 2016, Habilitant legitymował się aktywnością publikacyjną, obejmującą początkowo komunikaty konferencyjne (prezentowane głównie na zjazdach międzynarodowych), poprzez publikacje, głównie oryginalne. Ponadto, zwrócić należy uwagę i wręcz podkreślić, w oparciu o analizę drogi zawodowego życia Kandydata, Jego determinację w rozwiązywaniu podjętej problematyki naukowej, co z pewnością nie było łatwe, zważywszy, iż Kandydat nie był związany z uczelnią wyższą, gdzie prowadzenie badań naukowych jest nieodłącznym elementem pracy zawodowej, gdzie młody nauczyciel akademicki pozostaje pod merytoryczną opieką kierownika naukowej jednostki organizacyjnej, i gdzie zapewniony ma dostęp do aparatury badawczej oraz sposobów pozyskiwania środków finansowych, niezbędnych do realizacji badań. Tym bardziej więc na podkreślenie zasługuje fakt, iż publikacje współautorstwa Kandydata – choć nie tak liczne wprawdzie, to zamieszczone zostały w dobrych

czasopismach naukowych, których wartość opisana jest przytoczonymi poniżej wskaźnikami scjentometrycznymi.

Dorobek naukowy dr Ryszarda Tomasiuka obejmuje 22 publikacje, z czego 20 przypada na oryginalne prace doświadczalne i 2 na prace poglądowe. 16 prac oryginalnych zostało opublikowanych w czasopismach z tzw. Listy Filadelfijskiej. W 9 publikacjach oryginalnych dr Ryszard Tomasiuk jest pierwszym autorem. Na Jego dorobek naukowy składają się ponadto 23 komunikaty zjazdowe, prezentowane na zjazdach krajowych (3) i międzynarodowych (20). Zgodnie z analizą bibliometryczną publikacji autorstwa i współautorstwa Kandydata do stopnia naukowego doktora habilitowanego, sporządzoną przez Centrum Informacyjno-Biblioteczne Uniwersytetu Medycznego w Łodzi, łączny Impact Factor opublikowanych prac wynosi 25.438, zaś sumaryczna wartość punktów KBN/MNiSW – 323. Łączna liczba cytowań prac dr Ryszarda Tomasiuka, wg Web of Science Core Collection, wynosi 56, a indeks Hirscha 3, zaś wg bazy Scopus – liczba cytowań wynosi 62, a indeks Hirscha, podobnie jak w przypadku danych, ujętych w poprzednio wymienionej bazie: 3.

Wyrazem aktywności naukowej dr Ryszarda Tomasiuka jest Jego współuczestnictwo w realizacji tematów badawczych, prowadzonych w kooperacji z kilkoma ośrodkami naukowymi, takimi jak Klinika Neurologii Wydziału Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Medycznego w Warszawie, Klinika Chorób Metabolicznych i Gastroenterologii Instytutu Żywności i Żywienia w Warszawie czy Klinika Onkologii – Ośrodek Przeszczepiania Szpiku, Wojskowego Instytutu Medycznego w Warszawie.

Kandydat do stopnia naukowego doktora habilitowanego współuczestniczył ponadto w realizacji dwóch projektów badawczych, jednego krajowego – ministerialnego, i jednego zagranicznego.

Za szczególnie ważne i twórcze osiągnięcia, związane z cyklem prac na temat nowotworowych czynników wpływających na hemostazę, otrzymał w roku 1991 Nagrodę Naukową Pierwszego Stopnia Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej.

6 prac eksperymentalnych, wchodzących w skład dorobku Habilitanta, stało się podstawą wskazania osiągnięcia naukowego, uprawniającego do wdrożenia postępowania habilitacyjnego (w myśl art.16 ust.2 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, Dz.U. z 2003r., nr 65, poz. 595, z późn. zm., Dz.U. z 2015 r., poz. 1842, Dz.U. z 2016r., poz.882). Zgodnie z analizą bibliometryczną, sporządzoną przez Centrum Informacyjno-Biblioteczne Uniwersytetu Medycznego w Łodzi, sumaryczny wskaźnik IF prac włączonych do powyższego cyklu wynosi 15.858, zaś punktacja MNiSW: 155.

Na początku swojej działalności naukowej, mgr Ryszard Tomasiuk zajmował się tematyką zaburzeń hemostazy w przebiegu chorób nowotworowych, na przykładzie nabłoniaka Guerin, wszczepianego, po czym wzrastającego w

ustroju zwierząt doświadczalnych. Badania te wykazały zmieniającą się w przebiegu rozwoju nowotworu dynamikę osoczowej aktywności fibrynolitycznej, będącą następstwem tworzonych in situ w tkance nowotworowej czynników aktywujących bądź hamujących działanie aktywatora plazminogenu. Wyniki powyższych badań opublikowane zostały na łamach Cancer Lett (IF=1.137), dwukrotnie w Neoplasma (IF=0.366), oraz na łamach Pol Arch Med Wewn, oraz zaprezentowane w formie 3 komunikatów konferencyjnych.

Kolejne badania Habilitanta dotyczyły badań nad weryfikacją hipotezy o związku mechanizmów patogenetycznych zespołu jelita nadwrażliwego (IBS) z chorobą trzewną. Przeprowadzone badania wskazały na większą częstość występowania dodatnich testów serologicznych w kierunku celiakii u chorych z zespołem jelita nadwrażliwego, aniżeli u osób bez wspomnianego schorzenia. Kontynuując tę tematykę badawczą Autor ocenił potencjalną przydatność oznaczania miana przeciwciał klasy IgG w diagnostyce alergii pokarmowych oraz w modyfikowaniu diety chorych z IBS, wykazując, iż podwyższenie miana omawianych przeciwciał we krwi osób chorych nie wynika najprawdopodobniej z nadreaktywności ustroju na zawarte w diecie alergeny, lecz – nie wykluczone, z ustrojowej reakcji na spożywane produkty. Wyniki powyższych badań zamieszczone zostały w czasopismach: Przegl Gastroenterol (IF=0.067) i Alerg Astm Immunol oraz przedstawione w podczas 4 Konferencji.

Tematyka dalszej działalności badawczej Habilitanta związana była z oceną roli ferrytyny w patomechanizmie choroby Alzheimera. Badania Habilitanta wykazały podwyższoną zawartość obu podjednostek omawianego białka, tj. podjednostek H i L, w tkance hipokampa osób chorych, a ponadto – dowiodły istnienia zależności pomiędzy zawartością łańcuchów L ferrytyny, a zmianami histopatologicznymi w obrębie omawianej struktury mózgowej. Wyniki powyższych badań opublikowane zostały w Acta Neurobiol Experim (IF=1.708) oraz w Acta Phys Pol A (IF=0.444), a ponadto, upowszechnione w formie 3 komunikatów zjazdowych.

Lista opublikowanych prac dr Ryszarda Tomasiuka zawiera ponadto publikacje nie zaliczone do żadnego z wymienionych wyżej cyklu badań. Nie stanowią one zwartej grupy tematycznej. Przedmiotem pierwszej z prac była ocena zależności pomiędzy stężeniem hormonów steroidowych (estradiolu, testosteronu), białka wiążącego hormony płciowe, oraz prolaktyny, we krwi mężczyzn z chorobą Parkinsona, a progresją objawów tej choroby. Zdaniem Autora, obniżone stężenie hormonów steroidowych z jednoczesnym wzrostem surowiczego stężenia prolaktyny może stanowić wyraz podwyższonej podatności badanych osób na wystąpienie wspomnianego schorzenia. Wyniki tych badań opublikował Habilitant w renomowanym czasopiśmie, znajdującym się na liście filadelfijskiej, tj. Acta Neurol Scand. (IF=2.559), oraz przedstawił w dwóch komunikatach konferencyjnych. Kolejna publikacja dotyczy diagnostycznej przydatności enolazy neuronalnej oraz białka S100B w ocenie stanu klinicznego chorych z udarem niedokrwiennym mózgu, a opublikowana

została na łamach Neurol Neurochir Pol (IF=0.451). Trzecia z prac prezentuje wyniki badań opisujące korelację między osoczymym stężeniem cytokin: pro – (IL-6) i przeciwzapalnej (IL-10), a stopniem insulinooporności, mierzonym stężeniem osoczkowej wartości insulinemii na czczo, oraz wartością wskaźnika HOMA-IR, co przedstawił Habilitant na łamach czasopisma Med Metabol.

Tematyka badawcza czwartej ze wspomnianych publikacji stanowi wyraz obecnych zainteresowań naukowych Autora, korespondujących także z tematyką Jego osiągnięcia habilitacyjnego, a dotyczących przydatności N-końcowego fragmentu propeptydu natriuretycznego typu C (NT-pro CNP) w diagnostyce różnych schorzeń. Przedmiotem omawianej publikacji była ocena wartości diagnostycznej oznaczania w płynie mózgowo-rdzeniowym stężenia NT-pro CNP u chorych z ropnym zapaleniem opon mózgowo-rdzeniowych, powikłanym sepsą lub niepowikłanym, oraz u chorych z wirusowym zapaleniem opon mózgowo-rdzeniowych. Uzyskane wyniki wskazały potencjalną możliwość wykorzystania oznaczeń NT-pro CNP jako biomarkera w diagnostyce różnicowej omawianego schorzenia. O znaczącej wartości naukowej powyższych badań świadczy opublikowanie ich w czasopiśmie o wysokim współczynniku oddziaływania, takim jak Neurosci Lett (IF=2.107). Kolejne dwie publikacje, to prace o charakterze poglądowym. Pierwsza z nich, zamieszczona w czasopiśmie Czynn Ryzyka, omawia zagadnienia przeciwmiażdżycowego bądź aterogennego działania kwasów żółciowych, zaś druga, opublikowana w czasopiśmie Med Metabol., opisuje metody obrazowania blaszek miażdżycowych.

Oceniając naukową sylwetkę dr Ryszarda Tomasiuka stwierdzam, iż Jego publikacje, których warsztat badawczy oparty został o aktualne metody analityczne, wnoszą wiele użytecznych informacji, przydatnych zarówno z punktu widzenia poznawczego jak i aplikacyjnego, niosąc potencjalną możliwość ich wykorzystania w diagnostyce laboratoryjnej ocenianych schorzeń. Choć jak wyżej wspomniano, mierzony liczbą publikacji dorobek naukowy Kandydata jest raczej skromny, to jego wartość opisana wskaźnikami bibliometrycznymi mieści się w ramach prowadzonych i pozytywnie ocenianych, postępowań habilitacyjnych. Z pełnym przekonaniem pragnę podkreślić, iż konsekwencja Kandydata w realizacji zadań badawczych, związanych z aktualną w diagnostyce laboratoryjnej tematyką, nawiązywanie współpracy z innymi zespołami badawczymi – wszystko to znacznie trudniejsze w przypadku pracownika niezwiązanego zawodowo z jednostką naukową, zasługuje na uznanie, docenienie i poparcie w dążeniu do uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego.

3. Ocena osiągnięcia naukowego określonego w art. 16 ust.2 ustawy z dnia 14 marca 2003, o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (z późn. zm.)

Na cykl prac wyodrębnionych przez Habilitanta, stanowiących osiągnięcie naukowe, p.t. : „NT-pro CNP w płynach biologicznych jako nowy biomarker w

różnych jednostkach chorobowych”, uprawniające do postępowania rehabilitacyjnego, składa się sześć, wieloautorskich prac doświadczalnych, których wspólnym mianownikiem jest poszukiwanie diagnostycznej przydatności NT-pro CNP, jako nowego biomarkera coraz powszechniejszych schorzeń, w tym – o podłożu neurodegeneracyjnym, zakaźnym, nowotworowym czy związanych z niepłodnością. Publikacje te zamieszczone zostały w renomowanych czasopismach o zasięgu międzynarodowym, takich jak Cytokine (IF=2.518), Neuroscience Letters (IF=2.030), Critical Care (IF=4.476), Clinical Chemistry and Laboratory Medicine (IF=3.017), Advances in Medical Sciences (IF=1.21), i Leukemia Research (IF=2.606). Łączny Impact Factor wymienionych publikacji wynosi 15.858 punktów, a punktacja MNiSW: 155. W czterech publikacjach dr Ryszard Tomasiuk jest pierwszym Autorem, w kolejnej pracy – drugim, i w ostatniej, wchodzącej w skład całego cyklu – trzecim Autorem, co razem wzięwszy, daje wartość IF prac z pierwszym autorstwem Kandydata, wynoszącą: 10.327, zaś wartość punktacji MNiSW, wynoszącą: 95. Jak wynika z analizy oświadczeń Współautorów prac, potwierdzają Oni swój współdziałanie w powstaniu publikacji, sprowadzając się w zdecydowanej większości do: przekazania – do badań biochemicznych, materiału biologicznego; do analizy danych klinicznych; do oceny statystycznej uzyskanych wyników czy współdziałania w ich interpretacji. Jedynie w dwóch przypadkach, Współautorzy wskazują na swój wiodący udział w powstaniu publikacji, tej samej, w której Habilitant jest trzecim Autorem. Świadczy to o wiodącym – w większości prac – wkładzie Habilitanta w opracowanie koncepcji, wykonanie eksperymentów, interpretację wyników oraz przygotowanie manuskryptów do druku.

Przedmiotem wymienionych prac jest wykazanie ewentualnej roli NT-pro CNP, jako wskaźnika przydatnego w diagnostyce i prognozowaniu przebiegu wybranych jednostek i stanów chorobowych, takich jak choroba Parkinsona, sepsa, zapalne stany pooperacyjne, zaburzenia męskiej płodności czy szpiczak mnogi.

Założenia podjętego celu badań realizował Habilitant poprzez: - ocenę surowiczego stężenia cytokin prozapalnych i przeciwzapalnych, oraz stężenia NT-pro CNP u osób z chorobą Parkinsona, a ponadto – ocenę surowiczego stężenia NT-pro CNP u chorych leczonych L-Dopą oraz L-Dopą w skojarzeniu z ropinirolem, w próbach oszacowania przydatności N-końcowego fragmentu proCNP jako biomarkera diagnostycznego w przebiegu wymienionej jednostki chorobowej; - weryfikację prognostycznej wartości surowicznych stężeń NT-pro CNP, białka C-reaktywnego, prokalcytoniny oraz prozapalnych cytokin, w rokowaniu stanu zdrowia chorych z sepsą; - ocenę przydatności NT-pro CNP w różnicowaniu nasilenia odpowiedzi zapalnej u chorych po alloplastyce stawu biodrowego i kolanowego – we wczesnym okresie pooperacyjnym, jak i przydatności omawianego fragmentu proCNP – jako swoistego i czułego biomarkera reakcji zapalnej w przebiegu wspomnianego wyżej stanu pooperacyjnego badanych osób; - ocenę wartości diagnostycznej NT-pro CNP jako biomarkera asthenozoospermii; - próbę wykazania ewentualnej użyteczności diagnostycznej NT-pro CNP, na tle białek ostrej fazy, w

monitorowaniu czasu odnowy układu krwiotwórczego i ocenie efektywności leczenia chorych ze szpiczakiem mnogim, podanych przeszczepowi autologicznemu krwiotwórczych komórek macierzystych.

Przeprowadzone badania dowiodły, iż: - NT-proCNP może być nowym markerem diagnostycznym w przebiegu choroby Parkinsona, którego surowicze stężenie koreluje z zastosowanym w farmakoterapii schorzenia ropinirolem; - NT-pro CNP może być użytecznym wskaźnikiem prognostycznym w przebiegu sepsy, wartość stężenia którego jest rokowniczym czynnikiem przebiegu omawianego zespołu ogólnoustrojowej reakcji zapalnej; - profil zmian surowiczego stężenia NT-pro CNP nie odzwierciedla stopnia nasilenia miejscowej reakcji zapalnej u chorych we wczesnym okresie pooperacyjnym, co wyklucza uznanie tego związku za czynnik predykcyjny w ocenie omawianego stanu; - NT-pro CNP może stanowić użyteczny wskaźnik asthenozoospermii; - oznaczanie surowiczego stężenia NT-pro CNP może być pomocne w ocenie skuteczności leczenia i w monitorowaniu czasu odnowy układu krwiotwórczego chorych ze szpiczakiem mnogim, poddanych przeszczepowi autologicznemu.

Podsumowując omówiony wyżej cykl badań, składających się na osiągnięcie naukowe dr Ryszarda Tomasiuka, stwierdzam, iż wyniki tych badań stanowią oryginalny i znaczący wkład do współczesnej wiedzy na temat roli NT-pro CNP jako użytecznego biomarkera w diagnostyce, prognozowaniu czy monitorowaniu przebiegu wielu stanów chorobowych. Wyniki te wnoszą szereg użytecznych informacji, przydatnych zarówno z punktu widzenia poznawczego jak i aplikacyjnego, wskazując możliwość wprowadzenia dodatkowych oznaczeń biochemicznych, jako uzupełniających w diagnostyce laboratoryjnej wymienionych wyżej schorzeń.

Wyniki omawianego cyklu badań zostały opublikowane w czasopismach o światowym zasięgu, a zatem były recenzowane przez międzynarodowy zespół ekspercki, co gwarantuje i odzwierciedla wysoki poziom naukowy i oryginalność ocenianych prac.

4. Ocena działalności dydaktycznej i organizacyjnej

Działalność dydaktyczną dr Ryszarda Tomasiuka, jako Osoby niezwiązanej zatrudnieniem z Uczelnią Wyższą, odzwierciedla utrzymywana na przestrzeni lat, i dalej trwająca, współpraca Kandydata z Uniwersytetami Medycznymi czy innymi jednostkami realizującymi szkolenie przed – i podyplomowe. Wyrazem tej współpracy było sprawowanie opieki nad trzema pracami magisterskimi, realizowanymi w latach 1983 – 1986, w Zakładzie Biochemii Farmaceutycznej, Wydziału Farmaceutycznego, ówczesnej Akademii Medycznej w Łodzi.

W kolejnych latach, po krótkiej przerwie od wskazanego wcześniej okresu czasu, Habilitant podjął się pełnienia (od 1992 r. do chwili obecnej) nadzoru i merytorycznej opieki nad 62 studentami kierunku *analitika medyczna*, z czterech Wydziałów Farmaceutycznych w Polsce, odbywającymi swoje wakacyjne praktyki zawodowe.

W latach 1979 – 1998 był Wykładowcą biochemii, analityki medycznej i hematologii, pełniąc jednocześnie funkcję Członka Komisji Egzaminacyjnej, w Medycznym Studium Zawodowym, prowadzącym szkolenie przyszłych techników analityki medycznej.

W ramach szkolenia podyplomowego pełni funkcję kierownika specjalizacji w zakresie analityki klinicznej/laboratoryjnej diagnostyki medycznej, dla trzech specjalizantów.

Jest Członkiem Komisji Egzaminacyjnej, Krajowej Izby Diagnostów Laboratoryjnych, weryfikującej wiedzę Kandydatów powracających do zawodu diagnosty laboratoryjnego, po 5-letniej przerwie w wykonywaniu zawodu.

Prowadził wykłady doskonalące dla nauczycieli Medycznego Studium Zawodowego w Mińsku Mazowieckim, a ponadto i wykłady z okazji 40-Lecia wspomnianej jednostki edukacyjnej.

Jest od 1998 roku członkiem Polskiego Towarzystwa Diagnostyki Laboratoryjnej. W ramach PTDL prowadził wykłady dla diagnostów laboratoryjnych, w tym – wykład na zaproszenie Białostockiego Oddziału tego Towarzystwa.

Został wyróżniony Honorową Odznaką Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej za wzorową pracę w Służbie Zdrowia (2005r.), a ponadto – Złotym Medalem za długoletnią służbę, przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej (2014r.).

5. Wniosek końcowy

Podsumowując stwierdzam, iż dr Ryszard Tomasiuk posiada wartościowy dorobek naukowy, którego większa część opublikowana została w czasopiśmie o międzynarodowym zasięgu. Wyniki Jego badań mają znaczenie zarówno poznawcze jak i aplikacyjne. Cykl, powiązanych tematycznie, prac stanowiących osiągnięcie naukowe, uprawniające do wdrożenia postępowania habilitacyjnego, spełnia ustawowe wymagania. Habilitant posiada umiejętność rozwiązywania problemów badawczych, kierowania zespołem naukowym, jak i umiejętność rozwijania współpracy z innymi zespołami badawczymi. Jest uznanym specjalistą w zakresie szeroko rozumianej medycznej diagnostyki laboratoryjnej, co wynika z wieloletniego doświadczenia i wiedzy, zdobytej w trakcie wykonywanego od ukończenia studiów zawodu diagnosty laboratoryjnego (choć samo pojęcie „diagnosty laboratoryjnego” pojawiło się w nomenklaturze zawodów medycznych znacznie później). Należy ponadto zaznaczyć, iż będąca także przedmiotem oceny działalność dydaktyczna Kandydata do stopnia naukowego doktora habilitowanego, jest w tym przypadku zdeterminowana możliwościami, wynikającymi z charakteru i miejsca Jego pracy zawodowej. Kandydat, mimo, iż niezatrudniony w uczelni wyższej, prowadził i prowadzi nadal działalność dydaktyczną w stopniu, jaki umożliwił i umożliwia Mu Jego zawodowy status. Podkreślić jednak należy, iż swoim bogatym doświadczeniem w zakresie medycznej diagnostyki laboratoryjnej

dzieli się – od lat do chwili obecnej, z młodymi adeptami zawodu diagnosty laboratoryjnego, sprawując corocznie nadzór nad studentami kierunku analityka medyczna, odbywającymi swoje praktyki wakacyjne, a wywodzącymi się z czterech Uniwersytetów Medycznych w Polsce, umożliwiając tym samym wspomnianym Uczelniom realizację ich zadań edukacyjnych. Na podkreślenie zasługuje także aktywna działalność Habilitanta w zakresie szkolenia podyplomowego oraz działalność organizacyjna.

W oparciu o powyższe, stwierdzam, iż dr Ryszard Tomasiuk spełnia formalne wymogi stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego, co upoważnia mnie do przedłożenia wniosku Panu Dziekanowi i Wysokiej Radzie Wydziału Nauk Biomedycznych i Kształcenia Podyplomowego Uniwersytetu Medycznego w Łodzi, o kontynuowanie postępowania w sprawie nadania dr Ryszardowi Tomasiukowi stopnia doktora habilitowanego nauk medycznych.

K I E R O W N I K
Katedry i Zakładu Chemii Klinicznej
i Diagnostyki Laboratoryjnej
Śląskiego Uniwersytetu Medycznego w Katowicach
prof. dr hab. n. med. Krystyna Olczyk